

la obupu, ko je zbežal črnc pri pogledu na-me. Tekla sem za njim in končno je počakal. Kolikor sem mogla, sem ga pomirila s kazanjem. Prepričal se je, da mu ne preti nobena nevarnost, in da sva res v največji sili. Pokazal nama je studenec. To je bila prva voda tekom 36 ur, s katero sem si omočila usta. Zamorec je storil za naju, kolikor je mogel in se je podal do bližnje naselbine po pomoč. Med njegovim odhodom sem zagledala letalca nad nama, ki sicer ni mogel pristati radi goščave, pač pa je alarmiral rešilni oddelček v Nairobi. Najino letalo se je ob pristanku čisto razbilo in le ena perut je še bila uporabna za nosala za težko ranjeno spremljevalko Page.

Kamnica pri Mariboru. V Rošpahu nas je zadela velika žalost, ker smo položili k večnemu počitku našo ljubo mater Marijo Zorec. Umrla je v starosti 67 let dne 28. januarja t.l. Velika množica ljudi jo je prišla kropiti. Pospremili smo jo k ljubemu miru in v večno veselje. Saj se je dosti mučila in trpela na svetu. Bila je pridna in skrbna gospodinja ter dobra mati. Zapustila je moža in 4 hčerke, ki zelo žaluje zanjo. Naj v miru počiva! — V doči od 10. na 11. februarja je bilo ukradenih osem lepih kokoši g. Dolinšku na Kamnici. — Predpusitno veselico s prostim vstopom priredi kamniško prostovoljno gasilno društvo v gostilni Hiter v nedeljo dne 26. februarja, od 19. ure naprej. Dobrodošli!

Sv. Jernej nad Muto. V minulem tednu sta bila tukaj dva pogreba, redkost, navadno se mrličji pokopljejo na Muti. V četrtek dne 9. februarja je bila pokopana posestnica Marija Grajec, rojena Preglav, po domače Nunčič, stara 43 let. Vodenica jo je spravila v grob. Pretresljiv je bil jok otročičev ob materinem grobu na pokopališču. V soboto dne 11. febr., je bil pogreb posestnika Karola Palko po domače Ledinek, ki je umrl za vnetjem pljuč, star 73 let; nedavno se je hudo prehladil. Pokojni je rad glasno molil v cerkvi sv. rožni venec, pa tudi ob drugih priložnostih, sicer pa je bil vesele in šaljive narave. Naj počiva v miru! Ko se je v četrtek zvonilo obema mrličema, je počil veliki zvon. Malokateri cerkev ima to veselje, da bi bila ohranila dva zvonova izza svetovne vojne, zato je ta slučaj obžalovanja vreden, ker je bilo zvonilo

še iz prav čistega materiala iz časa davno pred svetovno vojno.

Kotlje. G. ban je z odlokom z dne 6. t. m. 4 izvoljene odbornike tukajšnje občine razrešil njihove službe in sicer so to: Trup Anton, I. občinski svetovalec; Zvartnik Florijan, blagajničar; Kos Blaž in Lesjak Alojz. Vsi so že dolgo leta vestno vršili svojo službo, zlasti Trup Anton je radi svojega neumornega ter požrtvovalnega dela za občino užival splošen ugled in spoštovanje, je po prevratu tudi šest let občini županoval in bil tudi pri zadnjih volitvah soglasno zopet za župana izvoljen, pa je to čast odklonil. Kot mož korenjak je za časa vojne radi svojega narodnega prepričanja in odločnega nastopa moral veliko trpeti in je v priznanje svojih zaslug za blagor občine in države bil tudi odlikovan z redom sv. Save V. razreda. Novoimenovani občinski odborniki so gg.: Gradišnik Matija, Kolar Anton, Merkač Filip in Zakel Vinko.

Fram. V nedeljo dne 12. t. m. je umrl na Požegu Franc Mom, po domače Dogec. Za dobrim in vzglednim možem žalujejo vsi vaščani, vsem je bil priljubljen. Naj počiva v miru, njegovi družini naše iskreno sožalje! — Pogreba gospe Ane Rozman dne 13. t. m. v Mariboru se je udeležilo veliko Framčanov, tudi gasilci in pevski zbor, ki je zapel žalostinko. Blaga gospa je vsako poletje bivala v svojem dvorcu v Framu in ohranila jo bomo v hvalenjem spominu!

Sv. Martin pri Vurbergu. O presneti predpust, vse sili v zakonski jarem! Pretečeno nedeljo je bilo oklicanih kar 11 parov, eden si pripelje nevesto iz druge fare, zopet druga pa ženina od drugod. V Spodnji Koreni se je poročil na svojem posestvu Ignac Tepeh s Terezijo Dvoršak. Oba sta bila pridna člana Marijine družbe in čitatelja naših listov. V

Ciglencah se je poročil Jožef Vuzem, dolgoletni član bivšega »Orla« in Orlovske srenje, saj je bil v obeh odborih dosti let, ter član Marijine družbe, soustanovitelj ljudske posojilnice in član načelstva pašniške in gozdne zadruge ter posestnik, vrl agitator za naše lište; nevesto si je pripeljal iz Ptuja. V Spodnjem Dupleku se je poročil Poldek Grajfoner z Drozgovo deklo, Konrad Paulin z Marijo Čeh od Sv. Barbare. — V Ciglencah se je dogodil žalosten slučaj uboja. Jakob Šuen, posestnik, je do smrti obstrlel očeta več otrok Janeza Slaniča. Rajni je bil priden delavec, zmiraj zvest svojemu gospodarju. Naj počiva v miru! Nagle in žalostne smrti reši nas, o Bog!

Sv. Barbara v Slov. gor. Bridko gospodari božja dekla smrt po občini Koreni, letos je ugrabila že devet oseb iz te občine. V zadnjem času je bogu vdano preminul Anton Glonar, posestnik v Zgornji Koreni, mož poštenjak, skrben gospodar, veren katoličan in dober Slovenec. Rajni je vse svoje otroke dobro vzgojil. Najstarejši sin dr. Jože Glonar je bibliotekar v Ljubljani, drugi sin Ivan je komandir žand. stanice v Celju, preje v Laškem. Ostala dva sinova in tri hčere so že sami svoji gospodarji. Celi družini Glonarjevi naše iskreno sožalje! — V Spodnji Koreni je preminul Peter Pulko, bivši posestnik in veren kristjan, in Marija Kamler, posestnica in dobra gospodinja, katere je nešteto let sama kot vdova pošteno gospodarila na svojem posestvu. Vsi navedeni so bili zvesti naročniki našega »Slovenskega gospodarja« mnogo let že. — V Zgornji Koreni so umrli Lina Bezjak in Neža Kraner in občinski revež Jože Kramberger. Vsem bodi Bog milostljiv sodnik! Prestalim naše sožalje! — Da ne boste mislili, gospod urednik, da tukaj ljudje samo umirajo, vam moram tudi nekaj omeniti o gostijah. V Zgornji Koreni se je poročila Roza Verlič, posestnica, ženina pa si je našla v St. Petru v Trčovi Lipovnika. Ker pa so se v Žikarcu bali, da bodo vlekli ploč, imajo tam kar tri neveste. Vinko Medved, mesar, se je poročil s posestnico Barbiko Gomilšek na njeni dom. Vsem daj Bog obilo sreče in blagoslova! — Občina Korena dobi brezposelne delavce za nadaljno gradnjo ceste. Prosimogospode pri banski upravi in pri okrajnem cest-

Tisti, ki je stražil pri vratih, je povedal, da se je vzdignil zunaj nenadoma metež; bila je črna tema, tedaj pa je kakor iz tal zrastle črna postava in skočila ob njem kvišku. Predno je prišel do sape, ga je začela daviti, da je izgubil zavest. Ko se je prebudil v veži, je imel usta zamašena, noge in roke zvezane. In smučni ni bilo nikjer več.

Tresoč se od jeze so stali obmejni stražniki v veži. Bili so vrli ljudje, ki so zvesto vršili svojo službo, in pogumni. Sedaj pa so jih potolkli njihovi neizprosni sovražniki, tihotapci.

Blažun je še vedno z nepremičnim obrazom stal pred njimi. Vprašal je:

»Ali ste našli v moji hiši kaj protipostavnega?«

»Ne,« so se jezili stražniki.

»Potem je vašega službenega opravka tukaj pač konec in prosim vas zelo vljudno, da zapustite mojo gostilno.«

Okrog voglov je tulila snežna vihra, smučni pa niso imeli več. Kam naj se obrnejo sedaj v tej strašni noči? Tedaj je izpregovoril Blažun:

»V Svetem pismu je zapisano: Blagor usmiljenim, in je še zapisano: Prenočite tujce. Huda noč je. Gospodje naj kar ostanejo v moji gostilniški sobi.«

Radi ali neradi so stražniki sprejeli to ponudbo. Snežna vihra je postajala vedno silnejša, stražniki pa so sedeli ob turobni luči edine svetilke, ki jim jo je dovolil prižgati gostilničar. Železna peč se je že zdavnej ohladila; bilo je mrzlo, stražnike je zeblo, zlovoljni so použili to, kar so imeli še s seboj. Višjega stražnika, čigar sum je bil padel na Blažunovo gostilno, sicer niso gledali preveč prijazno, vendar pa je imel končno le prav, ko je trdil, da je imela tu neka sodrga svoje prste vmes.

Medtem pa je Blažun zaprl Sveto pismo, legel v posteljo in se smejal.

(Dalje sledi.)

»Potlej, prijatelj, mu oče odgovori, »se pa ne bo več ženil.«

Prepoznen strah.

Neki zapravljevec je rekel svojemu prijatelju, da res sam spozna, da bo kot berač umrl, ako bo še dalje tako potratno živel.

»Veš kaj, ljubi moj,« mu odgovori prijatelj, »jaz se pa za te še kaj več bojim. Ako jo boš tako uganjal, boš še kot berač živel.«

Dve slabi vinski lastnosti.

Tudi dve slabi lastnosti ima vino: če ti vode vanj vliješ, ga zmešaš in pokvariš; če je pa ne, tedaj pa vino tebe zmeša in te pokvari.

Širite „Slov. gospodarja“!

nem odboru še za podporo za voznike, da bi mogli spraviti dovolj kamenja in gramoza na ceste, česar smo pač najhujše potrebni!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Poročil se je dne 6. februarja v farni cerkvi pri Sv. Trojici v Slov. goricah iz ugledne hiše posestniški sin Senekovič Franc iz Trstenika z gđ. Štefan'jo Rojs iz Oseka, katerima želimo prav obilno sreče!

Sv. Andraž v Slov. gor. Iz pozemeljske doline se je povzdignila v višine, kjer pozemeljsko oko se ji solzilo več ne bo! Te vrstice so se uresničile v naši župniji. Ko so na prvi petek opoldne tako bridko zadoneli zvonovi in naznanili celi župniji žalostno vest, da je božja poslanka (smrt) zahtevala prvo žrtev v novem letu pridno mladenko Liziko Suhač, kmetsko hči iz Vitomarec. Komaj 19 pomladi je doživela in že je morala v prezgodnji hladni grob. Pokojna Lizika je bila vrlo pridna mladenka in lep zgled potrpežljivosti v boleznih. Svojo mučeniško bolezen (kostno jetiko), katera jo je mučila pet mesecev, je Bogu vdano prenašala. Še pred dobrim mesecem je bila na bolniški postelji sprejeta v Marijino družbo, da bi z Marijino pomočjo lažje prenašala svojo bolezen. In res! Marija ni zapustila svoje hčerke ob njeni smrtni uri, saj jo je ravno na prvi petek spremljala pred prestol božjega Srca Jezusovega, da ji da krono večnega življenja. Pogreb, ki se je vršil v nedeljo po večernicah, je bil prav lep. Belo oblečena dekleta z zastavo in križem so jo spremljala na njeni zadnji poti. Pri odprtem grobu se je z iskrenimi besedami poslovilo od nje družbeni voditelj g. župnik. Zgledna mladenka, počivaj v miru! — Pretekli ponedeljek se je poročil organist Feliks Zavec iz Vitomarec s pridno mladenko, cerkveno pevko Genico Rojko. Iz srca želimo, da bi novoporočenca še dolgo let s svojim krasnim petjem poveljevala čast božjo. — Poročila se je tudi družbenica Lizika Repič, posestniška hči iz Andrejca. Za spremljevalca na življenjski poti je dobila Martina Kuri, posestniškega sina iz Čagone, župnija Sv. Anton v Slov. gor. Daj dobri Bog, da bi njihov zakon bil srečen! — Preteklo leto je bilo v naši župniji rojenih 45, umrlo je 36 faranov, porok smo imeli samo 3. Vzrok je seveda kriza. — Pogreša se od 30. 8. 1932 tukajšnji župljan Anton Zelenik iz Rjavec. Kdor kaj ve o njem, naj sporoči na občinski urad Sv. Andraž v Slov. gor.

Mala Nedelja. Kar smo pričakovali, to se je pretekli teden zgodilo: Slomšekovo prosvetno društvo ne sme več igrati v društveni dvorani. Utemeljitev odpovedi je zelo jalova in bi je logiki naravnost v obraz. Slomšekovo prosvetno društvo je s poslanico jugoslovanskih škofov v zvezi toliko, kolikor je bilo kulturno društvo s Piccardovim izletom v stratosfero. In vendar taka utemeljitev! Pa nič ne deli človek se rad izseli iz tuje hiše, kjer mu lastnik vsak hip lahko zviša stanarino, ter si uredi stanovanje po svoje in po svojem okusu. Slomškovemu prosvetnemu društvu ta odpoved ne bo prav nič škodovala, nasprotno, sedaj se naj društvo postavi na svoje noge ter začne misliti na svoj lasten dom. Na delo v Slomškovem duhu!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Dan za dnevom se oglašajo naši zvonovi in nam naznanjajo, da se je zopet nekdo ločil od tega sveta. V nedeljo dne 12. t. m. smo pokopali kar tri mrljice hkrati. Med njimi tudi mlado Petrovo gospodinjico Ano Kreft iz Biserjan, ki je le par let živela v novi domačiji. Neusmiljena jetika jo je za vedno ločila od moža in triletnih hčerkice. Komaj pa so se pogrebi razšli, že

je slovesno zvenenje oznanjalo prav redko slovesnost. Sedem parov zlatoporočencev je ta dan stopilo pred oltar ter si tam ponovno obljubilo zvestobo do groba. To je bilo svatov, da je skoraj vsak tretji človek imel šopek. — Prejšnjo nedeljo pa so vprizorili igralci Brajnega društva igri »Zameten vlak« in »Rdeči nosovi«, ki sta nam nudili obilo zabave in smeja, da smo se lahko nasmejali za ves predpust. Tudi ženinov in nevest je mnogo na oklicih, čeravno je povsod gospodarska kriza.

Boj za milijone dolarjev se vrši med Satanom in Iškarijotom. Citaj! Zahtevaj ponudbo pri Cirilovi tiskarni v Mariboru.

Sv. Križ pri Rogški Slatini. V nedeljo dne 12. t. m. je bilo predavanje v šoli. Govoril je g. Novak, ekonom zdravilišča, o sadjarstvu in še dodal o splošnem kmetijstvu. Potrebna je zlasti danes kmetu vsestranska izobrazba in delovanje v združenem smislu. — Čeravno je kriza, se vendar ženijo pri nas. Tako je bila v nedeljo poročena in šla gospodinji k Majcenovim naša Micka Pažonova iz Rat. vasi, katera je bila svojčas predsednica orlovskega krožka, igralka na našem odru ter večletna cerkvena pevka. Tudi naša igralka Marija Škodlić na Rodnah je sklenila zakonsko zvezo in si pripeljala na svoj dom posestnika J. Turnška. Vinko Pepelnik iz Kostivnice si je prišel po družico Marijo Pažohnovo v Neganje. Šketov Simen na Čretah jo je pa ubral k bratom Hrvatim po nevesto Faniko Hrenčko, s katero je srečno prijadral preko Sotle na Štajersko. Vsem novoporočencem želimo obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Rupert nad Laškimi. Sv. Rupert je zelo oddaljen od »velikega sveta«, globoko notri v »Urwald«, pa nas le najdejo brezposelni. Samo dne 11. februarja je obiskalo eno hišo — župnišče — 11 oseb. Kmet ne ve več, kaj bi dal siromaku, siromak ne more siromaku pomagati!

Sv. Rupert nad Laškimi. V letu 1932 smo se gibali, kakor sledi: otrok je bilo rojenih 64, moškega spola 28, ženskega 36; med njimi 6 nezakonskih. Umrlo je 54 oseb, moških 19, ženskih 35; med njimi otrok do 4. leta 20. Poročenih je bilo 24 parov, sprevidenih 59 oseb. Sv. obhajil se je razdelilo 11.800. Tudi brali smo precej: »Slovenski gospodar« je imel 89 naročnikov skupno, posameznih nad 15; Mohorjanov je bilo 154; Glasnikov je prihajalo 25, Bogoljubov 35, Nedelj 15, Sadjarja 15, tudi več izvodov Domoljuba, 10 misijonskih listov; liberalnih listov je bilo samo nekaj števil. Navzlic hudi denarni stiski so dobri farani še dokaj žrtvovali za dober katoliški tisk. — Dne 4. februarja je v Konjicah (Sv. Rupert) posestniku in rudarju Jožefu Kovče zgorela stanovanjska hiša z vso opremo in vsem živežem; pogorelec je bil le nekoliko zavarovan. — Dolgi letošnji pust je kriv, da se pri nas mnogi ženijo; doslej je bilo 16 parov oklicanih, poročenih pa samo 6: — Zima nam je doslej še precej prizanašala, zato pa nas toliko bolj stiska denarna kriza. Cena živin in vsem poljskim pridelkom še vedno pada, industrijskim izdelkom pa stalno narašča.

Gornji Grad. Požari so pri nas prav redki. Vendar nas je dne 3. februarja 1933 v zgodnjih jutranjih urah prebudil iz mirnega snarog naših vrljih gasilcev, oznanjujoč požar. Nismo se niti do dobra zavedeli, že je zažarelo nebo v polnem žaru. Gorelo je gospodarsko poslopje vulgo Fricka. Naši gasilci so

prihiteli z novo motorno brizgalno na kraj nesreče ter takoj pričeli z reševalnimi deli. Ravno to pot smo videli, kaj zmore dobro organizirano društvo. Vrlim gasilcem gre predvsem zahvala, da ni zavzel uničujoči element še večjega obsega. Tudi sosednje gasilno društvo iz Bočne je prihitelo prav kmalu na kraj nesreče, ni mu pa bilo treba stopiti v akcijo, ker so že naši gasilci omejili požar ter zavarovali sosednja poslopja. Že naslednji dan je bilo dognano, da je bil ogenj zlobno podtaknjen in je bil požigalec še ta dan izročen v roke pravice. Pričujoči primer nam je dovolj jasno pokazal, na kakih stopnjah razvoja je naše gasilstvo, ki skrbi in čuva z nesebičnostjo nad našim življenjem in imetjem. Naša dolžnost pa je, da tudi mi podpiramo ta dobrodelna društva po svojih močeh.

Koprivnica. Minulo je Novo leto, čas hiti svojo pot naprej. Pri nas pa se je v starem in novem letu nabralo nekaj novic. Okraden je bil M. in sicer v vrednosti 3400 Din, dve žepni uri in gotovina. Zapril so nekega fanta. Ker se pa je fant znal delati nedolžnega, se mu je žarek sreče tako zablistal, da ga je roka pravice po preteku enega meseca spustila na zlato svobodo. Toda ena izmed žensk je začela igrati detektiva in je izsledila hišo, kjer je ta fant z veseljem petjem in s pijačo obhajal svojo dobljeno svobodo. In ta ženski detektiv si je poklical na pomoč orožnike. Takoj pri aretaciji je fant priznal svoj čin. — Imeli smo dva pogreba, umrla sta Franc Kunej in Miha Božičnik, oba pridna in dobra farana. Naj počivata v miru! — Slišal sem, da so v Sromljah in Zdolah precej vina prodali. Zato vabimo interese, da se tudi pri nas v Koprivnici oglasijo, imamo dobro vinsko kapljico na prodaj.

Velenje. Krajevni odbor Rdečega križa je ustanovil nižji samaritanski tečaj, ki se prične dne 19. 2. 1933 ob 9. uri predpoldne v dvorani Rudarskega doma v Velenju. Predavali bodo gg. dr. France Podkoritnik, banovinski zdravnik, dr. Davorin Kolšek, bratovsko-skladnični zdravnik, ter inž. Slavko Trobej o nudenju prve pomoči v slučaju nezgode pri elektriki, inž. France Kenda o obrambi proti raznim plinom.

Novi banovinski proračun.

Banovinski proračun dravske banovine za l. 1933/34, ki je bil 15. februarja predložen banovinskemu svetu ter stopi v veljavo 1. aprila t. l., znaša 95.5 milijonov Din, dočim je lanski znašal 110.3 milijonov Din, je torej zmanjšan za 14.8 milijonov Din ali za 13.5%. Zadnja leta je znašal v izdatkih proračun banovine ter banovinskih podjetij in ustanov v milijonih Din.:

	banovina podjetja	
1930—1931	136.1	29.3
1931—1932	116.4	56.1
1932—1933	110.3	47.6
1933—1934	95.5	44.5

Iz tega sledi, da se je v zadnjem letu v splošnem proračunu banovine zmanjšal bolj proračun banovinskih podjetij. Posebno poglavje tvori državni prispevek naši banovini. Po računskem zaključku za 1931-32 je dobila naša banovina državne prispevke 9.5 milj. D., dočim je bila v proračunu vnešena svota 11.9 milj. Din. V proračunu za 1932-33 je finančno ministrstvo državni prispevek enostavno črtalo, češ, da je naša banovina bogata (z isto utemeljitvijo kot donavski, čeravno se v do-